तत् सर्वे वयं हेलयोड्डीय सजाला अस्यादर्शनं गत्वा मुक्तिं प्राप्नुमः। नो चेद्भयविह्वलाः सन्तो हेलया समुत्पतनं न करिष्यथ। तदा मृत्युमवाप्स्यथेति। उक्तं च।

तन्तवो ऽप्यायता नित्यं तन्तवो बहुलाः समाः।
५ बहुन्तुद्रादयो ऽजस्रं निबध्नन्त्यगमानपि ॥८॥

तथानुष्ठिते लुब्धकस्य जालमादायाकाशेन गच्छतस्तान् भूतलस्थो लुब्धकः पर्यधावत्। तत ऊर्द्ध्वनयनः श्लोकमेनमपठत्।

अक्लेशादिव चिन्तितमुपतिष्ठति सिद्धमेव पुण्यवतां।
उड्डीयापुण्यवतां गच्छन्ति कपोतकाः पश्य ॥९॥

१० अथवा। जालमादाय गच्छन्ति सहसा पक्षिणो ऽप्यमी।
यावच्च विवदिष्यन्ते पतिष्यन्ति न संशयः ॥१०॥

लघुपतनको ऽपि प्राणयात्राक्रियां त्यक्त्वा किमत्र भविष्यतीति कुतूहलात् तत्पृष्ठलग्नो ऽनुससार। अथ दृष्ट्यगोचरान् कपोतान् विज्ञाय लुब्धको निराशः श्लोकमेनं पठन् निवृत्तः।

१५ न हि भवति यन्न भाव्यं हि भाव्यं विनापि यत्नेन।
करतलगतमपि नश्यति यस्य तु भवितव्यता नास्ति ॥११॥

तथा च। पराङ्मुखे विधौ चेत् स्यात् कथञ्चिद्द्रविणागमः।
तत् सो ऽन्यदपि सङ्गृह्य याति शङ्खनिधिर्यथा ॥१२॥

तदास्तां तावद्विहङ्गमामिषलोभो यावत् कुटुम्बजीवनोपायभूतं जाल
२० मपि मे नष्टं। चित्रग्रीवो ऽपि लुब्धकमदर्शनीभूतं विज्ञाय तान् कपोतानुवाच। भो निवृत्तः स दुरात्मा लुब्धकः। तत् सर्वैरपि स्वस्थैर्गम्यतां मिथिलारोप्यस्य नगरस्य प्रागुत्तरदिग्भागे। तत्र मम सुहृद्धिरण्यको नाम मूषकः सर्वेषां पाशच्छेदनं करिष्यति। उक्तं च यतः।

सर्वेषामेव मर्त्यानां व्यसने समुपस्थिते।
२५ वाङ्मात्रेणापि साहाय्यं मित्रादन्यो न सन्दधे ॥१३॥